

Tweede Pinksterdag, maandag 1 juni 2020

Handelingen van de apostelen 1, 12-14

Na de hemelvaart van Jezus keerden de apostelen van de berg, die de olijfborg heet, naar Jeruzalem terug. Daar aangekomen gingen zij naar de bovenzaal waar ze gewoonlijk verbleven: Petrus en Johannes, Jakobus en Andreas, Filippus en Tomas, Bartolomeüs en Matteüs, Jakobus zoon van Alfeüs, Simon de IJveraer en Judas, de broer van Jakobus. Zij allen bleven eensgezind in het gebed samen met de vrouwen, Maria de moeder van Jezus, en met zijn broeders. Zij werden allen vervuld van de heilige Geest.

Overweging

In de lezing wordt beklemtoond hoezeer de apostelen - samen met de vrouwen die Jezus volgden, Jezus' moeder en zijn broers - bij elkaar bleven. Het waren gewone mensen. Mensen die via verwantschap of door vriendschap verbonden waren met Jezus van Nazareth. Daar in die Bovenzaal bleven ze 'trouw en eensgezind samen in het gebed'. Samen zoekend naar woorden van bemoediging en naar wat God met hen voorhad volgens de Schriften. Maria, één van de vele gelovigen, de moeder van Jezus, is aanwezig in de Bovenzaal.

Ik stel mij voor dat Maria daar op de achtergrond vooral met een moederlijke blik toekeek. Maria is daar een al wat oudere vrouw die intussen weet: het leven loopt altijd anders dan je van te voren bedenkt. Ze ziet die trouwe vrienden van haar zoon. Ze kent ze ondertussen goed en ze weet hoeveel haar zoon van hen hield. Zij bidden eensgezind samen. Er is daar geen onderscheid. Zij allen worden vervuld van de heilige Geest. Maria krijgt vandaag een bijzondere plaats onder de apostelen, zij wordt niet alleen met haar naam genoemd, maar ook als moeder. Maria heeft alles met de Geest te maken. Als jong meisje aanvaardt ze de uitdaging van de heilige Geest dat uit haar een zoon geboren zal worden. Het was de Geest die Maria tot een begenadigd mens maakte. Nergens vinden we een beter voorbeeld van hoe die vreemde samenwerking tussen God en een eenvoudig mensenkind zich kan voltrekken, dan in het leven van Maria. De mens die zegt "mij geschiedde naar uw wil" terwijl ze nog niet weet wat God met haar voor haar voor heeft. In de jaren waarin Jezus rondtrekt, mensen heelt en een goede boodschap uitzait, staat zij naast Hem en blijft zij de moeder. Met een vasthoudende trouw en stille vastberadenheid, die moeders kunnen tekenen – ook al gaan hun kinderen nog zulke vreemde wegen. Vandaag op Tweede Pinksterdag draagt Maria de titel 'Moeder van de Kerk'. Met Pinksteren draait het niet alleen om de Geest. Met Pinksteren wordt ook de Kerk geboren. Het feest van Maria als Moeder van de Kerk benadrukt dat de Kerk primair allereerst het werk is van Gods Geest. Het is de stem van de bevrijder-Schepper-God die in je / ons spreekt. Iets als een stem, iemand als een stem die zegt: Wees vrij, bevrijd elkaar, maak niet dood, doe leven. Ook de Kerk is in verwachting, ze gelooft en herkent dat God in haar werkt. In die tussentijd bidt, werkt ze en stelt ze zich dienstbaar op aan alles wat God nog gaat doen. Pinksteren vandaag is de uitdaging om te geloven dat we met onze kerk in een nieuwe fase zijn terecht gekomen waarin wij niet meer wachten tot de mensen naar onze kerk terugkomen, maar waar wij zelf naar mensen gaan als vreedzame getuigen. Daar waait de Geest en ontstaat nieuw leven.

Harry Kerckhoffs